

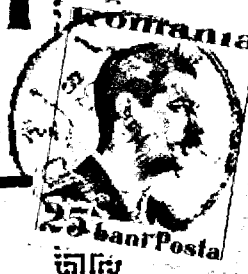
BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂSCĂ-CULTURALĂ
ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

APARE DUMINECA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. EMINESCU 18

DIRECTOR:
Icon. Stavr. Dr. GH. CIUHANDU

ABONAMENTE:
Pentru 4 An . . . lei 300
Pentru 6 luni . . . lei 150

In cinstea unui distins sol al Bisericii anglicane și al Poporului englez

— Cuvântul P. Sf. Andrei către P. Sf. episcop Harold Buxten — *)

*Scumpul meu Episcop,
Iubite frate în Hristos,*

Biserica ort. română din partea de Vest a țării are astăzi pentru primădată onoarea și plăcerea de a primi vizita unui episcop englez.

Această vizită, la Arad, ce vine după primirea în mijlocul nostru a celor doi tineri studenți teologi englezi, este o urmare a legăturilor de prietenie și prețuire ce au apropiat în ultimul timp Biserica anglicană de Biserica noastră ort. română.

Deși Frăția Ta nu vii pentru întâiadată în România, și ne cunoști în parte ca popor și Biserică, țin totuși să spun câteva cuvinte despre noi Românii din Transilvania și Biserica lor.

Noi nu am cunoscut viața națională liberă, decât de 20 ani încoace. Deși $\frac{2}{3}$ din populația din Transilvania a fost totdeauna română, Biserica noastră de aici a trecut prin toate umilințele. Noi Românii nu eram recunoscuți între cele trei națiuni, ce alcătuiau statul transilvănean. Nu aveam dreptul de a construi biserici decât la periferia orașelor. În lipsa unei vieți de stat național, poporul nostru a trăit în și prin Biserică. Legea lui Hristos noi am moștenit-o din leagăn. Nu am fost păgâni nici o clipă. Din amestecul dintre Daci și Romani ne-am născut pe acest pământ, deodată Români și creștini. Nu e o simplă afirmațiune. Costumele Dacilor de pe columna lui Traian sunt și astăzi purtate în unele părți din Transilvania. Biserica noastră din Transilvania a fost totdeauna o Biserică luptătoare. Suferințele și umilințele au întărit-o și făcut-o mai asemenea lui Hristos cel Răstignit.

Dacă noi Românii avem o singură limbă, cu aceeași pronunțare și fără dialect, dela un

hotar la altul, meritul este al limbii liturgice, prin care Biserica a păstrat unitatea neamului deasupra tuturor hotarelor nedrepte ce ne-au divizat în decursul timpurilor. Abia cred să mai fie în Europa un popor mai unitar în: vorbire, credință, gândire, simțire și voință, ca poporul nostru românesc. Dacă ne-ar întreba cineva: Ce ați făcut voi Românii în cei 20 ani decând v'ați unit într'o țară? am răspunde: Am construit biserici. Țara întreagă de 20 ani este un vast șantier, din care răsar mărețe catedrale și modeste bisericuțe de sat ce împânzesc țara. Cea mai mare sărbătoare a noastră este atunci, când sfințim o biserică nouă.

Suntem un popor pașnic, iubitor de Hristos, care n'am purtat niciodată în decursul istoriei un războiu de cucerire împotriva unui vecin. Dorim, ca prin Biserică și prin Creștinismul nostru de cea mai pură esență să îmbogățim patrimoniul spiritual al Europei.

Pe voi Englezii, noi vă socotim de două ori înrudiți cu noi. Întâiu, pentru că în Britania n'a pierit niciodată urma legiunilor romane, și voi sunteți descendenții strămoșilor noștri Romani, cari ați moștenit arta lor, de a stăpâni lumea prin o admirabilă organizare. A doua, fiindcă Creștinismul vostru practic cu morala lui Hristos, care a frământat întreaga voastră viață de stat, vă apropie mai mult ca orice de noi cari avem în stema țării lozinca „nimic fără Dumnezeu”. Iubirea voastră pentru dreptate, pace și adevăr, — dovedită și în aceste zile — v'au făcut model pentru toate popoarele.

Știm, că ceea ce sunteți voi Englezii e opera Bisericii voastre. De aceea iubind neamul vostru, iubim și Biserica voastră, pentru că ea ține în mâinile sale viitorul vostru. Păstrez cele mai frumoase amintiri mult respectatului cap al Bi-

*) Roștit în 29 Sept. a. c. în catedrala din Arad.

sericii voastre, Arhiepiscopului Cosma Lang de Canterbury, precum și Frăției Tale și celorlalți ierarhi ai Bisericii anglicane, pe cari am avut plăcerea a-i cunoaște acum doi ani.

Sunt convins, că vizitele și cunoașterea reciprocă dintre ierarhii și clerul Bisericii anglicane și a Bisericii ort. române, vor duce la o izbândă tot mai mare a nizuinelor noastre, de a întări împărăția lui Dumnezeu aci în lume.

Zicându-Ți din adâncul inimii, în numele credincioșilor din eparhia Aradului și al meu personal, un călduros: „Bine ai venit!”, încheiu prin cuvintele pe care noi le rostim la fiecare liturghie, când ne pregătim a rosti Crezul: „Să ne iubim unii pe alții, ca într'un gând să mărturisim!”

Am publicat mai sus cuvântul P. Sfințel Sale, pe care l-a adresat, în limba engleză, distinsului oaspe care, venind în România în chestiuni oficiale ale eparhiei Sale, s'a oprit mai întâi la Arad, Joi 29 Septembrie, pentru a cerceta pe P. Sfințitul nostru, cu care se cunoaște de doi ani.

P. Sfințitul Episcop *Harold Buxten*, al Gibraltarului unde-și are catedrala, are jurisdicție peste anglicanii din cuprinsul Europei și anumit din treisprezece țări, cari își au contact cu Marea Mediterană și cu Marea-neagră. Este, prin urmare, un episcop care ostănește foarte mult în misiunea ce l'a încredințat: opt luni din cursul anului călătorește, pentru a-și cerceta credincioșii, și numai o singură lună stă la „casa episcopală” din insula Malta, iar restul de trei luni le petrece în capitala imperiului, la Londra.

În asemenea condiții de serviciu, și mai ales că a făcut parte și din delegația oficială trimisă de Biserice anglicană la București la vremea sa, a avut prilej de a ne cunoaște, ca Biserică și popor, în special mănăstirile bucovinene, pe care le-a cercetat în anul

trecut lăsându-l profunde impresii, prin bogăția lor artistică, în primul loc. Așa apoi, de data aceasta s'a oprit la Arad, pentru câteva zile.

La sosirea Sa aici, Joi trecută la amiază, a fost întâmpinat la gară de P. Sf. Sa Părintele episcop Andrei, în fruntea Clerului din localitate și a numeroasei asistențe de credincioși și tineret școlar, pelângă — bine înțeles — reprezentanții instituțiilor culturale și ai autorităților locale: d. general Al. Vlad primarul municipiului și d. Dr. Gh. Nichin, reprezentantul județului. Erau de față, între alții, și doi tineri engezi, dd. *Wesley Woods* și *George Vince*, tîntrași universitari în Filozofie și limbile clasice, absolvenți ai Colegiului Teologic din Mirefield, cari au venit la noi, în luna Septembrie, înscriși la Academia noastră teologică. Ei știu deja românește.

Coborât din tren, P. Sf. Harold, — însoțit de secretarul său personal, d. Howroyd Roger — titrat al universității Oxford, care se pregătește pentru carieră consulară britanică — a fost obiectul unei atenții speciale din partea publicului, care l-a aclamat călduros. I-s'a oferit un buchet de flori, din partea elevilor prezente. Distinsul oaspe a fost încântat de precisiunea cu care l-s'a cântat, din partea corului elevilor Școlii Normale, imnul regal englez.

După trecerea în sala mare a gărli, unde s'au făcut prezentările, P. Sfințitul nostru și-a condus distinsul oaspe la reședință, unde-i așteptau studenții noștri în Teologie, cu cântarea în grecește „Întru mulți ani, Stăpâne!”

După amiază, la ora 4.³⁰ s'a slujit în catedrală vecernia, pontificată de P. Sf. Sa, având alături opt preoți împreună-slugitori și un diacon. Ca acest prilej P. Sf. Sa i-a adresat distinsului ierarh anglican, în englezește (cu tâlmăcirea pe românește, din partea d-lui prof. Vintilă Popescu, pentru asistența care umpluse catedrala), cuvântarea pe care o redăm în fruntea acestui foi.

Mișcat adânc, măsurat la gralu și plin de înțeles, a răspuns P. Sf. Harold, — coborât din tronul episcopesc — adăugând cuvinte de mulțumită pentru fru-

Evreii și creștinismul.

— Dece Evreii nu pot înțelege creștinismul —

De Mihail Wieder

— Reproducerea interzisă. —

Evreii, cei culți dintre ei, spun că creștinii nu cunosc Judaismul, ei (Evreii) însă, din potrivă cunosc Creștinismul, și motivează aceasta prin faptul că cărțile religioase evreești sunt scrise într'un stil original, care e greu de înțeles și pentru cei ce cunosc limba ebraică, chiar cea aramaică. (Talmudul e scris într'o combinație a limbii aramaice și ebraice). Se cere un studiu de ani, o pregătire serioasă, pentru ca aceste cărți să fie accesibile cuiva. Evreii, dimpotrivă (aceia, cari se ocupă cu știința, călcând prin aceste anumite legi care interzic chiar citirea în cărțile creștinești), au toate posibilitățile de a face cunoștință cu Creștinismul. În primul rând pentru că ei posedă la perfecte limbile europene, în cari sunt scrise cărțile creștinești. În al doilea rând, doctrina creștinească este foarte scurtă și mică în cantitate; așa este de exemplu Noul Testament. În acest stil sunt scrise cărțile dogmatice și de Istorie bisericească.

În ce privește prima susținere, Evreii au dreptate într'o măsură oarecare, referitor la amănuntele acestei doctrine, nu însă cu privire la esență; ființa teologiei evreești, despre care creștinii sunt mai bine informați, o înțeleg mai bine decât mulți Evrei.

A doua susținere, dimpotrivă, e falsă cu totul. Pentru a cunoaște doctrina creștinească nu ajunge o cunoștință simplă, care se poate dobândi prin a cunoaște limba și cuprinsul, lucruri cari se câștigă cu ajutorul facultăților intelectuale, — mijloace care slujesc la orice știință. Doctrina creștinească nu se poate înțelege — oricât de ușoară și de simplă ar părea ea, — decât numai prin ajutorul Sfântului Duh, cu care sunt dărujiți numai cei ce cred în Hrisos.

Deci susținerea Evreilor, e absurdă — vorbesc doar de Evreii cari citesc Noul Testament. Creștinismul este o parte a Judaismului, și ca atare nu are nici un sens, zic Evreii, ca un evreu să se facă creștin, pentru că asta înseamnă o renunță, în schimbul unei părți, la întreg — în schimbul unei părți. După ei, Judaismul cuprinde în sine Creștinismul. Creștinismul, dimpotrivă, exclude Judaismul. Așa fiind, Evreii se uită în jurul lor mândru, ignorând pe creștinii cari au,

moasa primire și exprimându-și bucuria de a fi din nou în România și în contact cu Biserica ortodoxă română. Ca dovadă a sentimentelor sale calde pentru Ortodoxie și Biserica românească, cu cari speră să se ajungă din partea Bisericii sale la legături și mai strânse, s'a provocat la Crucea patriarhală, românească și ortodoxă, ce o poartă pe piept, dăruită de P. Fericirea Sa Patriarhul Miron, și la tolagul arhieresc, pe care i l-a dăruit I. P. Sf. Sa mitropolitul Visarion dela Cernăuți. A încheiat apoi, mulțumind P. Sfințitului Andrei pentru frățiasca primire și a binecuvântat obștea noastră creștinească din catedrală.

Seara aceleiași zile, P. Sf. Sa Părintele episcop Andrei a dat masă în onoarea distinșilor oaspeți, la reședință, având invitați din cler și dintre autorități.

P. Sf. Sa Părintele episcop, ca amfitrion, a ridicat în cinstea oaspeților Săi, un toast, în englezește, subliniind raporturile, personale ca și pe cele oficiale pe cari le-a avut, precum și experiențele personale de acum doi ani, când a făcut parte din delegația noastră patriarhală, trimisă la Londra. Și a exprimat nădejdea, că legăturile începute vor fi duse, cu ajutorul lui Dumnezeu, la bun sfârșit, închinând pentru arhiepiscopul de Canerbury și pentru P. Sf. Harold.

P. Sf. episcop al Gibraltarului, mulțumind pentru toate aceste sentimente și semne de atenție, dă expresie convingerii sale, că de pe urma apropierii dintre cele două Biserici, Biserica ortodoxă n'are ce lua dela Anglicani; în schimb, însă, Biserica anglicană are multe învățăminte de luat dela Biserica ortodoxă, din puritatea Creștinismului ortodox orientat.

A doua zi, Vineri, P. Sf. episcop Harold Buxten însoțit de P. Sf. Sa Episcopul nostru, a cercetat Palatul Cultural, liceul „M. Nicoară”, liceul „E. Gh. Birta”, și Școala normală. La aceste două din urmă Prea Sfințul nostru a ținut să se și adreseze tineretului, vorbind despre credință și iubirea de pace, accentuând, că Anglia stăpânește astăzi lumea, nu prin arme, ci prin forța sufletească a poporului englez, rezultată din principiile creștine. În ambele școale a luat cuvânt și Episcopul Gibraltarului, dând explicații despre drumurile Sale pe la noi, și aducând tineretului nostru sa-

lutul tineretului anglican. După amezăa zilei, P. Sfințitului episcop anglican i s'a servit un ceai, în cercul familiar al d-lui prof. Vintilă Popescu și doamnei sale, englezoaică ea însăși. Apoi a cercetat și internatul eparhial de fete.

Sâmbătă a slujit liturghie anglicană, la paraclisul internatului Academiei teologice, unde și-a împărtășit pe cei doi studenți englezi dela aceeași Academie. Au fost de față: colegiul profesoral al Academiei, în frunte cu noul rector, P. C. Sa prof. Dr. Nic. Popovici, apoi studenții noștri și alte persoane, într'un cerc mai restrâns.

Impresiile, pe cari le-a lăsat printre noi înaltul oaspete — de înfățișare impunătoare din toate punctele de vedere, și teolog cu o vastă și temeinică cultură, pe care o pune de aproape, ca și călătoriile sale obositoare, în slujba aprofundării cât mai intime de Biserica ortodoxă — sunt din cele mai cuceritoare, pe cari ni le putem închipui și dori.

Cu deosebire au fost captivante declarațiile de apreciere așa de caldă și sinceră a Ortodoxiei noastre și a marifastațiilor din jurul persoanei Sale, cu care prilej și-a exprimat dorința, și a și primit câteva texte de cântări religioase, pe cari le-a auzit cu acest prilej la Școalele de aici.

Noi mulțumim Cerului și înaltului Ierarh anglican pentru plăcerea de a-l fi avut, așa de aproape printre noi, câteva zile, după cari, Lunia viitoare, va pleca mai departe, la București, în misiunea Sa.

in numărul viitor vom continua

O importantă ședință de Consiliu eparhial plenar

Marți în 27 Sept. s'a ținut o ședință a Consiliului eparhial, întrunit în ședință a Secțiilor unite. Erau la ordine de zi mai multe probleme de mare importanță pentru viața și administrația eparhială. La ședință au luat parte consilierii referenți onorifici și supleanți.

după concepția lor, și ei un os dela masa evreiască bogată.

Dacă se poate spune așa ceva după ce a citit cineva Noul Testament și alte cărți creștinești (vorbesc doar de celce au citit cărțile creștinești și se țin a fi cunoscători ai lor). Nu se poate explica altfel, decât după adevărul amintit mai sus, că Noul Testament nu poate fi înțeles just, decât numai pentru aceia, cari sunt dăruți de sfântul Duh cu credința în Isus Hristos. Creștinismul nu este o parte a Iudaismului, ci o continuare, o încheere. Noul Testament capătă o valoare deplină numai atunci, când cineva crede și vede sfințenia, adevărul, luminat în persoana lui Isus Hristos ca Mesia, ca Fiul lui Dumnezeu; numai atunci doctrina își capătă strălucirea și valoarea justă a ei. Valoarea unei doctrine religioase e măsurată cu măsura autorului ei. Pentru noi creștinii, Noul Testament e o continuare a Vechiului Testament, însă nu în sens cum gândesc mulți Evrei și cum se poate explica prin logica uscată, că — pentrucă e o continuare, cuvântul acesta în sine ar pune Vechiul Testament în rândul întâiu, ca și cum i-s'ar cuveni întâietate. Așa ar fi, după părerea Evreilor. Celce cred însă în Isus Hristos, credincioșii lui, înțeleg acest lucru ca totul

altcum. Noul Testament e o urmare, nu în sensul, că valoarea rădăcinii lui zace în Testamentul Vechi; ci invers, Vechiul Testament își primește valoarea prin continuarea sa în Noul Testament. Dacă Vechiul Testament nu devine creștinesc, nu e botezat în Noul Testament, nu are nici o valoare. Moise, Isaia și ceilalți profeti au prevăzut, presimțit și prezis pe Hristos. În caz contrar n'au nici o valoare și nici o legătură cu noi.

Vechiul Testament evreesc e, la noi, Vechiul Testament creștinesc. Cu felul cum cred Evreii, noi nu avem nici o legătură.

Imi amintesc de o înțelegere greșită, comică, în rândurile evreești de acum un an, cu privire la persoana Cardinalului Faulhaber. În altitudinea acestui cardinal, de a apăra Sf. Scriptură a Vechiului Testament împotriva noii doctrine de rășă, Evreii au văzut cu bucurie, în cardinal, un apărător al neamului lor și al Vechiului Testament evreesc. Un lucru care a fost fals înțeles, Cardinalul Faulhaber a apărat Vechiul Testament creștinesc; iar când a vorbit despre Evrei, ca popor ales a înțeles prin aceasta pe Evreii, de până — și de înainte de Hristos, nu însă pe Evreii de astăzi.

A înțelege, a avea o idee, ce înseamnă, și ce

Ca întâi punct în ordinea de zi a fost luarea jurământului oficios, noului revizor eparhial P. C. Sa păr. *Cornel Mager*.

De pe urma vacanțelor intervenite la catedrele Academiei teologice, urma acum să se îndeplinească provizor acele catedre. Secția adm-bis. și a făcut toate preparativele necesare, de informare și de lucrare, pentru a putea face propunerile necesare în cauză, Consiliului plenar, după prevederile Statutului bisericesc.

Astfel, la catedra de Dogmatică, ce o avuse până a aci I. P. C. Sa Iconomul stavrofor Dr. T. Bofis, a fost propus și aels, ca titular provizor, dela 1 Octombrie incolo P. C. Sa păr. *Ilarion V. Felea*. P. C. Sa având studii frumoase, teologice ca și de litere și filosofice, ca licențiat în Teologie și în prag de Doctorat — pelângă realizările pastorale și o bogată și temeinică activitate de condeiu teologic în special, precum și în calitatea de conferențiar priceput — era indicat dela sine pentru catedra de Dogmatică, pe care o provăzuse, anul trecut, cu frumoase rezultate, la Academia teologică din Cluj.

La catedra de Studiu biblic al Testamentului Nou, pe care o avuse I. P. Cuv. Sa arhim. Dr. I. I. Suciu, a fost așezat cu același titlu de profesor tit. prov. un tânăr teolog și preot, C. Sa păr. *Dr. Petru Deheleanu*, colaboratorul nostru; — distins în liceu, bursier apoi al eparhiei noastre, licențiat și mai apoi Doctor în Sf. Teologie, după ce făcuse studii și la Strasbourg, lărgindu-și orientările teologice și în direcție teologică-socială, precum și prin practica de duhovnic actual al Academiei teologice.

Iar la catedra de rituale a fost chemat P. C. Sa păr. *Petru Bancea* din Caransebeș care, pelângă diplomă de învățător, e licențiat al Facultății teologice din Cernăuți și diplomat al Conservatorului de Muzică din Praga. A activat și ca profesor la liceele din Caransebeș, ca profesor. Bun cântăreț și conducător al corului catedralei din eparhia soră, precum și conferențiar, abil și în catehizare, — a activat, însuflețind și „Oastea Domnului” în Caransebeș. Totatătea calităților, cari se cer puse în lucrare în noua sa sferă de activitate, aici.

Postul vacant de rector al Academiei teologice a fost incredințat P. C. Sale păr. Dr. *Nicolae Popovici*, cunoscut de altfel prin studiile și lucrările sale, pe care-l așteaptă, în noile împrejurări, un rol deosebit de important în formarea Clerului eparhial.

În legătură cu noile îndrumări și activități, cari se cer puse în legătură cu viața nouă a Academiei teologice, a venit vorba și despre sporirea catedrelor noastre teologice, deoarece școala noastră teologică, în aceasta privință, n'a putut fi înzestrată, ca alte școli similare, cu același număr de catedre. S'a făcut mențiune în special de *despărțirea* în două a *catedrei de Drept canonic și de Istorie bisericească*, în vederea ca (după o sugestie a trecutului Congres cultural dela Arad), fiitorul profesor la catedra de Istorie bisericească să se formeze și să brăzdeze în direcția cercetărilor istorice ale Ținutului cu arhive necercetate până acum.

S'a luat act de demersurile Consiliului eparhial pentru înactivarea *regimului confesional al Școlii normale* de aici (chestie, cunoscută deja din coloanele noastre), ca-și pentru înlăturarea unor anomalii, cari stau de-a curmezișul lucrului.

În chestia reformei învățământului teologic, cu provocare la decretul-lege în chestiune, s'au început demersuri și în scopul înființării unui liceu confesional, menit a da succesiunea, formată de Biserică, încă din școala secundară, pentru Academia teologică eparhială.

Chestia protopopiatului vacant acum al *Birchiișului* încă s'a discutat, hotărându-se publicarea concursului.

Cum se vede, această ședință de Consiliu eparhial este menită, din mai multe puncte de vedere, să rămână remarcabilă, după nădejtile de bine, ale autorității bisericești și, mai ales, după realizările din viitor ale celor distinși prin creditul și incredințările cari li-sau dat.

este Creștinismul, este imposibil fără a te fi indentificat cu cel Răstignit. Sf. cruce trebuie săpată în inimă, în simțuri și în toată ființa omului. Atunci omul începe să simtă o dulceață dumnezeiască, ce te ridică în lumea spirituală. Unde nu există nici o urmă, de omenesc, nici un pic de ură, egoism, acolo e lumea înaltă și acolo există numai sf. cruce, lângă a cărei picioare îngenunchezi și dorul tău unic este de a îngenunchia acolo, o eternitate...

Creștinismul este împărăția lui Dumnezeu, iar în împărăția lui Dumnezeu există desfătare spirituală de „zifhasehina”, prin iubire. Iubirea este libertatea puternică, prin care se anulează toate piedicile. Iată această iubire, în puterea ei deplină, există numai lângă și în Hristos; acesta este spiritul creștinesc și aceasta o poți dovedi lângă icoana sfântă a celui Crucificat. Diferența dintre Judaism și Creștinism nu constă în paralelism și deosebiri doctrinare. Diferența principală, constă în spirit. Duhul creștinesc este cu totul altfel decât cel evreesc, o deosebire ca între cer și pământ. Creștinismul este plinirea dorului religios evreesc în special și a celorlalte religii în general. În Creștinism te vezi aproape de Dumnezeu, vezi pe Dumnezeu față către față; și când ai ajuns asta, nu te mai inte-

resează toate îngrădirile Legii, mărunțișurile Judaismului, cari te țin sclavul înhamat într'un anumit loc, cu o singură făgăduință: de a găsi odată scopul.

Evreul știe de un Dumnezeu, abstract, necunoscut; i-se pare mereu că există o distanță între el și Dumnezeul necunoscut. Creștinul, dimpotrivă, are un Dumnezeu concret; e aici, s'a intrupat în forma unui om, din iubire pentru noi. Il vedem.. Și fiind aproape de Dumnezeu, el se simte liber de lege. Un copil, lângă Tatăl său, nu cunoaște legea, ci numai har și iubire.

Iubirea creștinească este har; har este împărăția lui Dumnezeu; împărăția lui Dumnezeu este sfințenie; sfințenia este contrară păcatului. Legea, dimpotrivă confirmă existența păcatului; prin Hristos însă, dispăre păcatul, deci și legea. Hristos creiază o lege nouă, cu sângele Său, o lege care nu are nici o legătură cu păcatul, o lege a iubirii. O lege spirituală. Aceasta nu vine din afară, în chip silnic, în formă de poruncă. Vine din lăuntru, din adâncurile ascunse ale sufletului. Vine spontan, vesel. Prin ea omul vechi, devine transformat în om nou, un om spiritual, al cărui corp devine spiritualizat, adică încetează a fi ce este. El moare și înviează în spirit, în iubire. Religia evre-

La groapa unui mare român

— In memoria lui AVRAM IMBROANE —

De Pr. M. Șora

Intre bănașenii de seamă, al căror nume va rămâne pentru posteritate, trece ca o duloasă amintire și numele lui AVRAM IMBROANE.

Din reflexiile, cari se fac spontan la sfârșitul vieții lui pământești, se desprinde ușor faptul, că viața trăită într-o vreme de prefaceri, împreunate cu acute ciocniri și frământări și căreia el i-se dăruise fără rezervă, n'a fost decât o neîntreruptă luptă, un sbucium cu un amar sfârșit de izolare și părăsire, sfârșit, care se proiectează, ca o muștrare, peste agitațiile convulsive și egoiste ale vieții românești din Banat, în cele două decenii din urmă.

Poșini din soldași de rând ai vieții românești ardeleni dinainte de războiu s'au putut ridica, dintr-o dată, sub regimul românesc, la înălțimea de general, cu nimb de aureolă în cele ale vieții publice, ca AVRAM IMBROANE.

Pentru cei ce-l cunoșteau însă și puteau aprecia capitalul moral și intelectual, precum și posibilitățile spirituale ale diaconului ceremonial dela Lugoj, ascensiunea lui era nu numai ceva firesc, ci mai mult chiar: imperativ al vremii și locului.

După războiu se ajunsese într'un moment dat, când lumea românească trebuia să îndrăznească, trebuia urnită din ioc. Se cereau animatori.

Diaconul dela Lugoj, om cu largi orizonturi, a cărui reputație depășise de mult hotarele capitalei Severinului, și mai ales fiind inestrat cu un suflet sensibil, era designat să fie nu numai de seismograful spiritual al bucuriei, al mândriei românești din acest colț de țară, ci și de cel mai puternic și iscusit interpret al acelor stări de elan indescriptibil.

În aceea vreme, i-s'a cerut să treacă dela amvon la tribuna vieții publice. Era vorbă de neam și de Banatul lui iubit; și Avram Imbroane a răspuns acestei chemări, ca să i-se arunce mai târziu și de atâtea ori vina că-i „răspopit“.

Avram Imbroane însă n'a ezitat. A suferit privațiunile războiului, la care a luat parte efectiv, alături de frații, — la cari trecuse încă din anul 1914 — în războiu a avut însărcinări atât de grele, cum a fost și aceea de a recruta legionari dintre prizonierii români din Rusia, iar în viața publică, alături de înalte demnități, ce e drept, i-s'a dat să goliască și cupa amară a decepțiilor și loviturilor, cari egalau pentru el cu o crucificare.

De o structură sufletească superioară, nobil și încrezător în oameni până la naivitate, Avram Imbroane a fost victima unui mediu, în care orice pas era făcut din combinații interesante, în care orice vorbă se rostea din interes, într'un mediu, în care prin orice mișcare se urmărea ceva.

Nu-i mirare, deci, că într'un mediu ambiant atât de calculat, singur, el era să rămână captivul atâtor privațiuni, reale lipsuri, cari au coborât nu arareori plumb peste aripile, întinse spre înălțimi, ale gândului său luminat. Într-o vreme, când totul se contesta, nime nu s'a putut atinge însă, nici măcar pe-o clipă, de onoarea lui, de prestigiul moral al lui Avram Imbroane, ca om și ca român.

S'a stins un mare suflet de român, a cărui nobil lefe și bunătate puse cu sinceritate în serviciul vieții publice, nu odată au fost socotite drept slabiciuni.

Icoana lui de tribun și animator va rămâne neștersă din sufletul scumpilor lui bănașeni.

Memoria lui fie binecuvântată, căci binemerită dala Patrie.

Timișoara 25 Sept. 1938.

Despre ce să predicăm?

9 Octombrie, Dumineca XX. după Rusalii
Duloasa acea descrisă de sf. evanghelist Luca la cap. VII. 11-18. se potrivește de minune, pentru a cunoaște cât de catastrofală pare moartea în lumea celor simpli și obidiți. Un tinăr în floarea vârstei, crescut și nutrit în cele mai frumoase nădejdi la sinul

țască, la fel cu celelalte religii, vorbește de iubire. cea creștinească o posedă. Deci înțelegerea cea mai desăvârșită despre iubire numai în ea e posibilă, — în religia creștină. Religia evreiască și toate celelalte vorbesc de o iubire mărginită, relativă. Cea creștinească de o iubire universală, de o iubire vie, care nu cunoaște graniță...

Hristos a definit legea nouă în două porunci: 1. Să iubești pe Dumnezeu din toată inima ta și din tot cugetul tău; 2. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Omul este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu — deci aceeași relație dela oameni la Dumnezeu și dela om la om. Și, aceluia cari mărturisesc că El e Fiul lui Dumnezeu și Mesia, le dă și putere de a poseda astfel de spirit: „Mă voi duce la Tatăl, și El vă va trimite Duhul Sfânt, El vă va învăța și vă va spune ce aveți de făcut“. Nimeni din profeții înaintea lui și după El n'a vorbit și n'a putut vorbi așa și a făgădui așa ceva! Hristos se poartă cu vădită nepăsare către legile Fariseilor. El nu cunoaște legi, cunoaște însă păcate și pocăința prin credința în El. El e sigur, că acela care crede în El înseamnă a crede în Tatăl, înseamnă credință desăvârșită în Dumnezeu adevărat. A crede în El este a se pune într-o legătură directă cu harul lui Dumnezeu cu Sfân-

tul Duh. Pe Sf. Duh îl trimite Tatăl aceluia, pe care-l recomandă Fiul, pentru acei care sunt răscumpărați de păcate prin jertfa cea mai sfântă a Fiului lui Dumnezeu. Iată, aici este punctul central a Creștinismului! Rupere desăvârșită cu trecutul, care-i pătruns de conștiința păcatului. Creștinismul e o conștiință nouă. O viață nouă, un om nou, cu totul altă concepție, contrară celor din V. T. Baza V. T. este păcatul original. Unei conștiințe păcătoase îi place să fie sub pedepse, legi, nu poate însă să se întâlnească direct cu acela care are cea mai înaltă treaptă de curățenie sufletească. Evreilor li-e frică să vadă pe Dumnezeu pe muntele Sinai, „ca să nu moară“. Ei se simt nedemni de asta. Păcatul original nu permite; un păcătos nu poate privi drept în fața Sfântului. Trebuie să și plece privirea în jos, îi e rușine Sfințenia și necurățenia nu se tolerează una pe alta. Acolo însă unde sfințenia este în puterea ei integrală, în desăvârșirea ei, acolo Satana trebuie să-și plece capul. Satana apare cu obrăznicia lui numai pentru cei slabi în duh.

În scurt, conștiința V. T. reprezintă dorul către Dumnezeu; în același timp, însă, și frica de a se apropia de el. Deci: jertfă multă, multe legi, mijloace de a deveni mai bun, ca să aducă împăcarea

maicii sale — vădovă și ea — este purtat în prohod de lacrimi și suspine pe calea cea fără întoarcere a mormântului.

Mântuitorului I se face milă de lacrimile și nemângăierea văduvei rămasă singură fără sprijin și fără bucurie. Se apropie de sicriu și zice mortului: „tinere, ție zic școală-te“. Minunea — uluitoare pentru cei prezenți — se înlăptuește. Viața pierdută este dăruită unei tinereți și în același timp, mângăierea sdruncinată este întărită și împărtășită unei mame desnădăjduite.

Privind în jur de noi, la cele ce vedem desfășurându-se în viața de fiecare zi, vom vedea cât de multe sunt ravagiile păcatului în lume. Vom vedea câte jertfe cad zilnic sub roatele năpraznice ale carului gigantic la care sunt înhămate toate vicile și păcatele. Ofensiva aceasta a păcatului este îndreptată mai ales împotriva tinerimii, care este o pradă ușoară și lefănă, prin urmare cântată cu sârguloasă de diavolul și cei înhămați la harul lui.

O, și câte suflete nu sunt duse spre peire, înfrânte de această ofensivă a păcatului. Este bine să se stabilească în această privință, vinovățiile și răspunderile. Oare părinții — trupești și duhovnicești deopotrivă — sunt ei în gardă totdeauna, sunt ei ocrotitorii ce trebuie pentru salvarea miilor de suflete tinere? Nu cumva cei chemați de a fi supraveghetori am abdicat voluntar dela această mare și sfântă îndatorire? Să nu ne mire că în cazul acesta locul nostru este ocupat îndată de rău sfătuitoarii și corupătorii de profesie cari duc inevitabil tineretul nostru scump, spre demoralizare și moarte. Apropierea Mântuitorului

prin această între Dumnezeu și om. N. T., dimpotrivă, este cu totul o altă lume, cu altă nuanță, cu alte simțuri: Dumnezeu într'altă a iubit lumea, încât a trimis pe unul născut Fiul Său și a venit la noi în forma unui om, ca să nu ne fie rușine a ne apropia de El. Dumnezeu vede chinul și desnădejdea omului prin păcatul original. Vede, că omul, fiind pătruns de conștiința păcatului original, n'o să aibă niciodată îndrăzneala și curajul de a se apropia de El, foarte aproape li este milă de el — de om — și trimite pe Fiul Său, adică vine El însuși la ei. „Cine mă vede pe Mine, vede pe Tatăl“. Vine în chipul unui om, ne răscumpără de păcate, ni-o spune asta. Moare pentru trei zile, *moare în a șeasa zi, Vinerea, în ziua aceea când omul a fost creat*. Acest om trebuie să moară. Lumea se desparte în două. Trebuie să se creeze un om nou, cu conștiință nouă și *omul nou trebuie să fie creat în prima zi a facerii lumii. Hristos învază Dumineca*. Omul nou e răscumpărat prin sângele scump al Fiului lui Dumnezeu. Deci el e aproape de Dumnezeu și acum își capătă valoarea lui justă: „alesul creaturilor“; deci el trebuie să fie creat înaintea tuturor creaturilor, Duminecă, nu după ele, ca omul vechiu. Omul nou e creat prin și cu Hristos; între el și omul vechiu este o prăpastie de haos: tohu-vabohu — Dumnezeu Hristos zace între aceste două lumi, în mormânt. Hristos a murit și, cu El, toate creaturile; este aceeași situație ca și înainte de facerea lumii. De aci inaccesibilitatea evreilor de a înțelege și a pricepe Creștinismul, pe creștini. Iudaismul și Creștinismul sunt două lumi deosebite, o lume veche și o lume nouă. O lume trecătoare și o lume veșnică. Iar ce este trecător n'are posibilitatea de a înțelege, de a pricepe eternitatea..

de mortul din Nain, este pentru conștiința lumii de azi o indicație foarte sugestivă.

M. Sa Regele Carol al II-lea, marele Străjer, prin întemeierea Institutului stăjerești — înțelegând imperativul vremilor de azi — tinde prin această organizație tocmai spre regenerarea și învierea sufletească a tineretului acestei țări. Să-L sprijinim cu toții, solidarizându-ne cu sufletul și auzurile tinerimii neamului nostru, altfel narcoza veacului ne va sile țara de atâtea energii fecunde și generoase.

Dacă răspunderile celor chemați să vegheze asupra tineretului sunt mari, în fața lui Dumnezeu și a oamenilor deopotrivă, nu sunt mai mici nici îndatoririle pe cari le are tineretul.

Dacă Mântuitorul se apropie de fiecare tinăr, ca și de cel din Nain, dacă-l zice „școală-te“, el așteaptă să fie ascultat.

El așteaptă ca fiecare tinăr să-și revizualască concepțiile de pân'aci, despre valoarea și rostul sufletului omenesc. Făcând aceasta, mai așteaptă ca fiecare tinăr să facă dovada prin cuvânt și fapte, despre țaria credinții sufletului său, mărturisind cu mândrie și demnitate convingerile sfinte și adevărate, asupra strămoșestii noastre credințe: ortodoxe. Tineri, sculaț-vă.

Cronică

O biserică săsească a fost cumpărată de Români și prefăcută în biserică ortodoxă. E cazul dela *Corvinești* din județul Năsăudului. Parohia ortodoxă se înființase acolo d'abia acum trei ani, de pe urma unor treceri dela unieji la noi. D'atunci, prin stăruințele parohului S. Purcileanu, parohia a sporit, în număr și'n forță materială, încât au cumpărat biserica dela cel câțiva sași, cari mai rămăseseră în sat, până să iea acum lumea'n cap. Asa se cuvine: să mai vie apă și la moara românească!

Doi studenți englezi avem la Academia noastră teologică, sosiți aici încă dela 1 Septembrie. Se numesc: *Edwin George Wince* și *Wesley Gordon Woods*. Ambii au terminat Facultatea de Litere dela Universitatea d'n *Leeds* și Colegiul teologic din *Mirfield*. Au venit în România spre a ne cunoaște țara, limba și Teologia. În Arad vor sta până prin Noembrie, când vor pleca la Academia teologică din Sibiu. Sărbătorile Nașterii Domnului le vor petrece în București iar apoi se vor duce la Facultatea de Teologie din Cernăuți, unde vor rămâne până prin Aprilie, când se vor întoarce în Anglia. — Sunt aici numai de o lună și fără să fi avut contact cu studenții noștri, cari până la 1 Octombrie sunt în vacanță, au făcut progrese simțitoare în ceace privește limba română, întrucât ambii o rup binișor pe românește. — Să nădăjduim, că și prin schimbul de studenți teologi, legăturile ce există între Biserica ortodoxă și cea anglicană se vor intensifica și cimentă din ce în ce mai mult.

(p. d)

Cum răspund blăjenii?

Firește, prin „telefon“.

Ultimul „telefon“ No. 36, ce ni s'a adresat, garnisit cu câteva insulte personale, să li-l trecem, deci, prin prisma unui

silogism. E vorba de replica ce se dă articolelor noastre despre „specificul românesc unit”. — Deci :

Premisa mare : „...păr. Ciuhandu” — zis altfel și „bătrânul unitofob arădan” — „colecționarul cu predilecție pentru piese cu miros de gunoaie...”

Premisa mică : „Piesele cu miros de gunoaie...” sunt citate din trecutul unației ardeleni, ungureni și bănățeni, după autori uniești și publicații oficiale uniete.

Concluzia : „Piesele cu miros de gunoaie” aparțin la patrimoniul unației și „specificului” „telefonistilor” și nici decât „bătrânului unitofob arădan”.

Informațiuni

A murit un om vrednic

În 10 Sept. a. c., a trecut la cele vecinice un distins învățator, profesor și preot român ort., *Iosif Stanca*, născut în Blhor (comuna Coroiu), fost învățator în Comlăuș și Roșia (jud. Arad), preot în Forosig (Bihor) și profesor în S. Nicolaul-Mare, Arad, Ila și Deva. Răposatul a fost un însuflețit apostol al culturii noastre naționale, în împrejurări măștere în trecut. Pedagog distins, forță didactică superioară și un scriitor ales și priceput fiind, a scris articole de ziar, cărți școlare și literare și a redactat, într'un lung șir de ani și publicația „Reuniunea învățătorilor”, organ oficial al fostei Asociații învățătoresți din județul Arad.

Sub Imperiul românesc și-a compiectat, ca mulți alți dascăli, studiile, în vederea profesurii la care a și ajuns. Moartea l-a ajuns ca pensionar în Deva, unde trăia. A fost înmormântat în 13 Sept., în prezența unui public ales și numeros, cu un mare sobor de preoți, în frunte cu P. On. domn protopop Teofil Chiffa din Deva, care l-a parentat frumos și după vrednicie.

La sfârșitul probodului au mai cuvântat : *Dimitrie Popoviciu* director-școlar din Arad, în numele învățătorimii, și *Gh. Ghinea*, profesor la Școala Normală din Deva, în numele Corpului profesoral și Asociației profesorilor secundari.

Dimitrie Popoviciu
director-școlar.

Școala de Agricultură dela Pecica, destiniată odinioară, despre care s'a scris și în coloanele noastre, continuă a fi obiect de interes public în această regiune. Ea, cum se știe, a fost jertfită pentru alte interese, iar în locul ei s'a adus o școală de gospodărie, pentru fete. Intelectualii și fruntași gospodari din Pecica și jur au cerut în vară, Ministeriului Agriculturii și Domeniilor, printr'un memoriu reînvierea școlii de Agricultură. S'au luat în cauză și alte demersuri. Ar fi foarte de dorit, ca acest bun gând să se realizeze. Deci cei interesați să stăruie mai departe, până în sfârșit.

C. Sa Păr. Pavel Margea a fost introdus în oficiu și beneficiu, la 18 Sept. a. c., la Sinteamică, în calitatea de administrator parohial. Introducerea a fost făcută de P. C. Sa păr. protopop Petru Marșieu din Chișineu.

Poșta Redacției

Pr. A. A., în Ș : Cele cerute se expediază. Articolul trimis a sosit; îi vine, incurând, vremea să fie cel puțin utilizat. Dumnezeu să-și ajute la nouile gânduri de bine, ca să le realizezi.

Nr. 8193/1938.

Concurs

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile pentru conferirea pe durată exclusivă a anului școlar 1938/39 a burselor vacante din *Fundațiunea Teodor Papp*, administrată de subsemnatul Consiliu Eparhial. Indreptățiți la acele burse sunt conform literilor fundamentale : a) rudenile fondatorului, b) tinerii români ortodocși din Glula, care studiază la noi în patrie c) în lipsa recurenților indicați sub a) — b), urmează îndreptățirea tinerilor români din dieceza Aradului după arondarea sa veche care cercetează școale : elementare, gimnazii, licee, comerciale, industriale, de agricultură, militare, academii, universități și institute teologice.

La concurs se admit și elevi.

Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul eparhial subsemnat în termenul concursual cu următoarele documente în original ori autentificate la vreun notar public : 1. Extras de botez din matricula bisericească provăzută cu clauzula oficiului parohial local că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. 2. Rudenile fondatorului să adauge și informațiuni familiare, pentru înrădirea gradului de înrădire. 3. Atestat de neavere dela dregătoria politică locală, cu date specificate despre starea materială a părinților concurenților și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovadă. 4. Dovada de studii că în anul școlar trecut a avut cel puțin media 7,50, iar universitarii despre toate cursurile, respectiv semestrile ascultate și document despre examenele prestate. 5. Concurenții să dovedească, cu adevărită dela direcțiunea școlii; de au sau nu au bursă și dacă au ce sumă face aceea. 6. Studenții universitari vor produce și certificatul decanatului respectiv despre conduită și despre aceea dacă mai au sau nu bursă, și dacă da în ce sumă ?

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socotință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 1938.

Consiliul Eparhial Arad

—□—

Nr. 8195/1938.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru conferirea pe durată exclusivă a anului școlar 1938/39 a burselor vacante din *fundațiunea „Episcopul Iosif Goldiș”* administrată de subsemnatul Consiliu Eparhial. — Indreptățiți la acele burse sunt conform literilor fundamentale : a) rudenile fondatorului ; b) în absența acestora, tinerii români ortodocși din Socodor ; c) în absența recurenților indicați sub a) — b), urmează îndreptățirea tinerilor români din Eparhia Aradului cari cercetează orice fel de școale. — Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul Eparhial subsemnat, în termenul concursual, cu următoarele documente în original ori autorizate la vreun notar public. 1. Extras de botez din matricula bisericească, provăzută cu clauzula oficiului parohial local că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. 2. Rudenile fondatorului să adauge și informațiuni familiare pentru dovedirea gradului de înrădire. 3. Atestat despre starea materială, liberat de dregătoria po-

litică locală, cu date specificate despre starea materială a părinților concurentului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovadă. — 4. Dovada de studii că în anul școlar trecut a avut cel puțin media de 7,50, iar universitarul despre toate cursurile respectiv semestrele ascultate și document despre examenele prestate. 5. Concurenții să prezinte dovadă dela Direcțiunea școlară: de au, sau nu, vre-o bursă și dacă au, ce sumă face aceea. — 6. Universitarul vor prezenta și certificatul Decanatului respectiv despre conduită și dacă au sau nu vre-o bursă și dacă da în ce sumă?

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socotință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 2938.
Consiliul Eparhial Arad

—□—

No. 8194/1938.

Prin aceasta se publică concurs, cu termen de 30 zile pentru conferirea, pe durată exclusivă a anului școlar 1938/39, a burselor vacante din „*Fundațiunea Ștefan Antonescu*”, administrată de subsemnatul Consiliu eparhial. Indreptățiți la acele burse sunt conform literelor fundamentale, a) Rudenile fondatorului după frați și soră; b) Descendenții din David Nicoară și Ana, părinții soției fondatorului; — aceștia au preferință; după ei, c) Tinerii români ortodocși din eparhia Aradului, după arondarea sa veche, cari cercetează școale secundare și superioare. — Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul eparhial, în termenul concursual, cu următoarele documente, în original, ori autentificate de notar public: 1. Extras de botez din matricula bisericească, prevăzut cu clauzula oficiului parohial local, că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. — 2. Rudenile fondatorului să adauge și informațiunile familiare, pentru dovedirea gradului de înrudire; — 3. Atestat de starea materială, dela direcțiunea politică locală, cu date specificate despre starea materială a părinților concurentului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovadă. — 4. Atestatul școlar de pe anul trecut cu media cel puțin 7,50, iar universitarul despre toate cursurile respective semestrele ascultate și document despre examenele prestate. — 5. Universitarul vor prezenta și certificatul de conduită dela Decanul respectiv, cu adausul: dacă au, sau nu, vre-o bursă, — și dacă da, în ce sumă. — 6. Petiționarul să arate: ce eventuală bursă mai au, dovedind cu adeverință dela direcțiunea Școlară: de au, sau nu au bursă, și dacă au, în ce sumă.

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socotință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 1932.
Consiliul Eparhial Arad

—□—

No. 8106/1938.

Comunicat

Ven. Consiliu Central Bisericesc cu adresa Nr. 9621/1938 ne cere să îndemnăm On. preoțime să deie cel mai larg sprijin tuturor lucrărilor Ligii de Tempe-

ranță, fiind acele lucrări spre binele neamului nostru.

Facem apel la Cucernicii preoți din eparhia noastră să dea tot sprijinul Ligii pentru realizarea scopurilor ei salutare.

Arad, la 28 Septembrie 1938.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad

—□—

Nr. 8097 | 1938.

Concurs

Pentru îndeplinirea postului vacant de *protopresbiter* al tractului *Birchis*, jud. Severin, se publică concurs cu termen de 30 zile libere dela prim apariție în organul eparhial „*Biserica și Școala*”.

Venitele acestui post sunt:

I. DELA PROTOPOPIAT:

1. Retribuțiunea dela Consiliul Eparhial.
 2. Birul protopopesc și anume câte 5 (cinci) măsurii à 30 litri porumb în natură, ori prețul de piață, dela fiecare preot ori capelan din protopopiat.
 3. Retribuțiunea dela stat, conform bugetului general al Statului.
 4. Spesele cancelariei protopopești stabilite de corporațiunile protopopești, conform concluzului sinodal Nr. 62 din 1914.
 5. Taxele Inspecțiunii învățământului religios și pentru vizitațiunea canonică.
- De locuință și local pentru biroul protopopesc, deocamdată se va îngriji viitorul protopop.

II. DELA PAROHIE:

1. O sesiune parohială în extenziunea ei actuală.
2. Stolele legale,
3. Birul preoțesc, câte 5 (cinci) lei dela fiecare număr de casă.
4. Integritatea dotațiunii dela Stat conform legilor în vigoare.

Toate impozitele și sarcinile publice după sesiunea parohială și celelalte venituri le suportă protopopul.

Reflectanții la acest post își vor înainta, în termenul concursual, cererile de concurs, însoțite de documentele de calificare prevăzute în art. 53 din Statutul Organic și Concluzul congregational Nr. 111 din 1938 Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Dela concurenți se cere calificare pentru parohii de clasa I (intâi) diplomă de bacalaureat și certificat că au împlinit cel puțin 5 (cinci) ani în serviciul bisericesc sau școlar, cu deplin succes și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s'au distins pe terenul bisericesc și cultural.

Arad, din ședința plenară dela 27 Sept. 1938.

1—3

Consiliul Eparhial ort. rom.

—□—

Concurs

Consiliul parohial ort. român din *Adea*, protopopiatul *Chișineu-Criș*, publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în „*Biserica și Școala*”,

pentru îndeplinirea postului de cantor bisericesc, în mod provizoriu.

I. Beneficii:

1. Sesiile cantorală, care constă din 7. jugh. cad. pământ arabil.
2. Stole dela funcțiunii.

II. Indatoriri:

1. Va instrui școlarii în răspunsurile liturgice, pe una și două voci;
2. Va instrui pe cei ieșiți din școală la cântarea glasurilor;
3. Va suporta toate dările către Stat și comună după pământul cantoral;
4. Va fi îndatorat să asiste la toate funcțiunile din parohie.

Concurenții și fără diploma de cantor, dar cu certificat dela Oficiul parohial unde domiciliază, se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în Sf. Capelă din parohie pentru a dovedi dexteritatea în cântare și tipic.

Cererea și actele se vor înalța Oficiului protopopesc din Chișineu-Criș, adresate Consiliului parohial. Din ședința Consiliului parohial pela 27 Sept. 1938.

Consiliul parohial.

În conțelegere cu: *P. Marșieu* protopop.

1—3

Concurs

În urma deciziei Venerabilului Consiliu Eparhial din Arad No. 7525/1938, devenind vacantă parohia a II-a din Zărand prin transferarea părintelui Constantin Ungureanu, pentru îndeplinirea acestei parohii se publică concurs cu termen de 30 zile dela apariție în organul oficial „Biserica și Școala”, prin alegere.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Sesiunea parohială constătoare din 32 jughere ead. pământ arător, cu drept de pășunat.
2. Una cănepiște aparținătoare sesiei parohiale.
3. Casa parohială cu supra edificate și grădina.
4. Retribuția de bir 800 lei anual.
5. Stolele legale.
6. Întregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.

7. Parohia e de clasa primă, dela recurenți se cere calificarea prescrisă pentru clasa primă.

Alesul va avea să catehizeze la școala primară din loc, în clasele la care va fi repartizat, fără altă remunerație și să achite regulat toate impozitele după întreg beneficiul său.

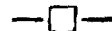
Cererile de concurs, însoțite de certificatele justificative, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Zărand, se vor înalța consiliului Eparhial ort. rom. din Arad, iar recurenții vor cere aprobarea prealabilă a P. S. Părintelui Episcop Eparhial Andrei pentru a putea concura și învoirea P. C. Părintelui Protopop tractual pentru a se putea prezenta în Sf. Biserică din Zărand spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Dat în ședința extraordinară a Consiliului parohial din Zărand, ținută la 14 Septemvrie 1938.

ss. *Cornel Papp*
Paroh președinte

ss. *Dimitrie Fărcaș*
notar

În conțelegere cu:
Mihai Cosma, protopop

Concurs

pentru Școala de cântăreși bisericești

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în școala de cântăreși a Eparhiei Aradului pentru anul școlar 1938/39 se primesc elevi în etate de 17—30 ani, absolvenți de cel puțin 4 (patru) clase primare.

Elevii interni vor plăti pentru întreținere, hrană, locuință și taxe școlare pe anul școlar 1938/39 o taxă de lei 6000 în 2 rate, din care: 3000 lei la înscriere, iar 3000 lei la 1 Februarie 1939.

Elevii externi vor plăti o taxă școlară de lei 2400.

Cererile de admitere vor fi însoțite de următoarele documente:

1. Extras din matricula botezaților.
2. Certificat școlar.
3. Certificat de moralitate dela oficiul parohial.
4. Certificat medical că e complet sănătos și apt pentru funcțiunea de cântăreș bisericesc.

Școala se va deschide la 1 Noembrie 1938 numai dacă se vor înscrie elevi în număr suficient.

Cererile de primire se vor înalța aici până la 15 Octomvrie a. c.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 22 Septembrie 1938.

† *Andrei*
Episcop

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad

Concurs

Conform rezoluției Ven. Cons. Eparhial ort. român din Arad Nr. 790/1938, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala”, pentru îndeplinirea parohiei I. din Târnova, devenită vacantă prin pensionarea preotului Teodor Drecin.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Uzuctul unei sesiuni parohiale constătoare din 32 jug. cad. pământ arabil, cu dreptul convenit de pădure și pășune și cănepiștele aparținătoare sesiunii.
2. Birul și stolele legale dela 240 numere de casă.

3. Preotul ales se va îngriji de locuință. Este creat un fond pentru zidire de casă parohială.

4. Întregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.

Parohia e de cl. I. Dela recurenți se cere calificarea prescrisă pentru clasa I.

Alesul va avea să catehizeze la școala primară de stat din loc, în clasele la cari va fi repartizat de superioritatea bisericească, fără altă remunerație și să achite regulat toate impozitele după întreg beneficiul său.

Cererile de concurs însoțite de certificatele justificative, adresate cons. paroh. ort. român din Târnova jud. Arad se vor înalța Venerabilului Consiliu E-

parhial ort. român din Arad, iar recurenții vor cere aprobarea prealabilă a Prea Sf. Sale Episcopului Eparhial Andrei pentru a putea concura și involvea P. C. Sale protopop tractual pentru a se putea prezenta în sf. biserica din Târnova spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Dat în ședința consiliului paroh. ort. român din 4 Septemvrie 1938.

Preot *Iustin Mureșan* ss. *Gheorghe Deta* ss.
președinte notar

In înțelegere cu mine:
Aurel Adamovici ss. protopop

(3—3) □

Pentru îndeplinirea postului de protopresbiter la tractul Aradului și de paroh la parohia centrală din Arad, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare a concursului în organul „Biserica și Școala”, cu dotațiunea:

I. Dela parohia centrală Arad:

1. sesiunea parohială aparținătoare parohiei protopopești;

2. birul parohial și stolele legale;

3. salariul dela Stat, conform legilor în vigoare;

II. Dela protopopiat:

a) retribuțiunea dela Consiliul Eparhial;

b) birul protopopesesc dela fiecare preot (paroh, adm. par., capelan);

c) diurnele legale pentru vizitarea canonică;

d) speșele Cancelariei protopopești, stabilite prin bugetul Cancelariei;

e) dotația dela Stat, conform bugetului general al Statului;

f) relut de cortel, până când va primi locuință în casa protopopească.

Toate dările și sarcinile publice după sesiunea parohială, le va suporta protopopul.

Aspirații la acest post se avizează, că în termenul indicat în acest concurs, să înainteze Consiliului Eparhial din Arad recursele lor instruite cu documentele de calificare, prescise în § 53 din Statutul Organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să dovedească calificarea cerută dela reflectanții la parohiile de clasa primă, să producă testimoniu de bacalaureat (maturitate) și să dovedească cu certificat, că au împlinit cel puțin cinci ani în serviciul bisericesc, cu succes deplin mulțumitor și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s'au distins pe terenul bisericesc și cultural.

Arad, din ședința plenară a Consiliului eparhial ort. rom. din Arad, ținută la 10 Septembrie 1938.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

3—3 □

Consiliul parohial ort. român din *Grânceri*, protopopiatul Chișineu-Criș, în urma rezoluțiunii Ven. Consiliu eparhial cu Nr. 7363/1938, publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala”, pentru îndeplinirea parohiei devenită vacantă prin pensionarea preotului *Gheorghe Turic*.

Beneficiile împreunate cu acest post de paroh sunt:

1. Folosința sesiei parohiale, care constă din 28 jugh. cad. pământ arabil.

2. Casa parohială, după renovarea edificiului școlar.

3. Birul preoțesc legal.

4. Stolele legale.

5. Intregirea salariului dela Stat, pentru care pa-

rohia nu garantează.

Parohia este de *clasa I-a rurală*.

Parohul ales va servi în Dumineci și sărbători și va predica oricâteori este de rând, ca săptămânal. Va catehiza la salele și clasele unde va fi împărțit de autoritatea sa superioară.

Va suporta achitând regulat toate impozitele către Stat și comună, după întreg beneficiul său preoțesc.

Concurenții la acest post de paroh, se vor prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare, — având în prealabil avizul protopopului —, în sf. Biserică din *Grânceri* pentru a-și arăta dexteritățile în serviciu, oratorie și cântare și a face cunoștință cu credincioșii conformându-se strict dispozițiilor din art. 33. al *Regulamentului pentru parohii*.

Cererile însoțite de actele justificative adresate Consiliului parohial, ort. român din *Grânceri*, se vor înainta Ven. Consiliu eparhial în termenul concursual, îndatorându-se concurenții a cere în prealabil autorizația Prea Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial de a putea concura la parohie.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. rom. din *Grânceri*, dela 14 Septemvrie ianul 1938.

Preot *Octavian T. Turicu* ss. *Gheorghe Rediș* ss.
președinte notar

In conțelegere cu:

P. Marșleu

protopop

2—3

□

Conform rezoluțiunii Ven. Cons. Eparhial ort. român din Arad Nr. 497 | 1938, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala”, pentru îndeplinirea parohiei de cl. I. din *Dud*, devenită vacantă prin pensionarea preotului *Dionisie Mateeș*.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Uzufuctul unei sesiuni parohiale în estinderea ei de astăzi, cu dreptul cuvenit de pășune și pădure.

2. Două (2) jugh. cad. 817 st. p. pământ arător și fânaș în „Gura Migeșului” ca răscumpărarea birului parohial.

3. Stolele legale.

4. Birul parohial.

5. Casă parohială și grădină.

6. Intregirea dotației dela Stat, pe care parohia nu o garantează.

7. Parohia e de cl. I. dela recurenți se cere calificarea prescristă pentru clasa I.

Alesul va avea să catehizeze la școala primară de Stat din loc fără altă remunerație și să achite regulat toate impozitele după întreg beneficiul său.

Cererile de concurs însoțite de actele justificative adresate Consiliului parohial ort. rom. din *Dud* jud. Arad, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. român din Arad, iar recurenții vor cere aprobarea prealabilă a P. S. Sale Episcopului Eparhial Andrei pentru a putea concura și involvea P. C. Sale protopop tractual pentru a se putea prezenta în sf. Biserică din *Dud*, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Dat în ședința extraordinară a cons. par. ort. român din *Dud*, ținută la 14 Septemvrie 1938.

ss. *Dionisie Mateeș*

ss. *Neja Necșa*

preș. cons. par.

notar

In înțelegere cu:

ss. *Aurel Adamovici*

protopop

2—3